

1. a prinzenborfi kastély az orgia misztérium színház.
2. az o. m. színház a weinviertel szép tájába ágyazódik, s szőlőskertek, búzamezők, erdősávok és pincesorok érhálója fonja körül.

3. a kastély területén, a kastélyban és környékén évente meg fogjuk rendezni az ember legnagyobb és legintenzívebb ünnepét, a hatnapos játékokat.

4. a teremtés (minden, ami létezik és történik)

az elevevényen át tör önmege észlelésére. a világfolyam, az egész az élőben, az élőlényekben és szervezetben teremt önmeget, hogy magára ismerjen.

5. a weinviertel tájába ágyazott o m. színház dinamikus-halhatatlan valóságunk eleven megismerésének színhelye lesz, meg fogjuk tapasztalni valódi élmény- és boldogság lehetőségeinket.

6. az ünnep nagyszerű középpontja a teremtés boldogító öntudata, amelyre az ünneplő emberek által ébred.

7. intenzitásunk tovább lendíti, a végtelenben honos beteljesülése felé tereli tovább a teremtés folyamát (a világátváltozást).

8. az o. m. színház ünnepe felszólítás az intenzív, eksztatikus ittas átélésre.

9. a lelkesült létmámban az egész kozmosszal, minden létező összességével azonosulunk. eredendően azonosak vagyunk a végtelen, egyszerre építő és romboló világátváltozás-folyammal, amely az örökkévalóság terében szüntelenül világokat hoz létre, süllyeszt el és támaszt újra.

10. ittlétünk tényét ünnepejük.

11. ittlétünk, életünk és halálunk tényének a kozmikus világfolyamban, a bolygók pályáiban, a tejutak létezésében rejlenek szerteágazó okai, folyamányai és ígéretei.

12. az ünnep résztvevői bejárják a prinzenborfi tájat. lelkesült emberek körmenetei és csoportjai járnak a szőlőskerteket és mezőket.

13. egy szelíd ív, egy szőlőskertekkel borított domb megértése szép. megrendít, elszédít a kanyar, amely a szőlővesszőket fölvezeti a domb tetejére. ez e kanyarulat olyan bondosságot szerez nekünk, hogy alig bírjuk elviselni.

14. a pincesorokon át körmenetek indulnak a borospincékhez. a pincék kellemes hűvösében szelíd-áthítatos ünnepeket ülünk. a borhoz egyszerű ételeket fogyasztunk.

15. szépek a gabonamezőkön át vezető utak.

16. szépek a szőlőskerteken át vezető utak.

17. szépek a gyümölcsöskerteken át vezető utak.

Hemann Nitsch 57

TÉZISEK ÉS LEÍRÁSOK AZ O. M. SZÍNHÁZ TERVÉHEZ

18. legszebbek a völgybe vezető utak, ha forró estéken vagy forró nyári éjeken megyünk végig rajtuk.
19. a völgybe vezető utak szépek olyankor is, ha egyelőre hűvös nyári reggelen járunk rajtuk.
- 58 20. a csillagzatok és mozgásuk látványa nekünk szent, lelkesültté, rézszerűvé tesz.
21. azt hiszem, hogy nekem a világmindenség az igazi testem.
22. prinzenndorf júniusban a legszebb, amikor minden virágba borult és minden csupa lomb.
23. prinzenndorf felső pincésora a steinbergen épült. az ottani borospincékben nincs villanyfény. ha valaki lemegy a pincébe, gyertyát kell gyújtania.
24. jó a savanykás borhoz zsíros ételeket enni sok kenyérrel. a bor megemésztí a zsíros húst, a zsíros hús felszívja a bort.
25. nyáron a borospincékben hűvös van, a bor pincehideg.
26. télen a borospincékben meleg van.
27. a boroshordók lélegző fából vannak.
28. a lopók üvegből vannak.
29. az o. m. színház bora szintiszta, adalékok nélkül kiforrt must.
30. az erjedés tiszta, egyszerű, második növekedéshez hasonlítható folyamat, amit semmivel nem szabad megzavarni.
31. a bormámor az orgiasztikus megmámorosodás és kicsapongás mellett szép, elsajátítható műfajjá nemesedik. megzabolázzuk, féken tartjuk. meghatározzuk a mámor mértékét.

32. ha bezárt a vendéglő, szép hosszú hazaútra készülni a mezőkön és szőlőskerteken át. a boldog részeg éneke bezengi a csillagtágas éjszakát. mire hazaér, kiénekelte mámorát. a kései hazatérő fáradtan tér meg ágyába.

33. nem egyszer föláldoztam a nappalok értelmes munkálkodását, hogy egy borospince bódító homályának adjam át magam. a teljes 59 mámor aztán visszabocsátott a tűző, fölfoghatatlan napfényre. de gyakran megtörtént velem, hogy nappalról-éjszakáról egyaránt megfeledeztem a pince mélyén. s amikor feljöttem a pincéből, hogy vizeljek, bámulva, még mélyebb ittasságba taszítva álltam a csillagokkal tündöklő égbolt alatt.

34. a szőlőskertekben kocsmái asztalok állnak, mellettük padokon víg emberek ülnek, falatoznak és kimért bort isznak. a poharazgatók lelkét szelíd-derűs mámor járja át. sramlizene szől. szép beleinni magunkat az alkonyatba. amikor kigyúlnak az első csillagok, az emberek nótára gyűjtanak. az italozás a csillagfényes éjszaka mélyéig tart. a komolyak és szorgosak a mámortól fölbátorítva egész éjjel fönnmarnak, mígnem lerészegülten, a teljes ittasság bódulatában megélik a napfelkeltét.

35. a közös étkezés számunkra az együttlét lényegi formája, az áldozás beteljesülése. meg akarjuk ismerni egymást, benne akarunk lenni egymásban, a másokban és mindenekben. a ti testetek az én testem. külvilág vagytok nekem, ahogyan én is külvilág vagyok tinéktek. nosza, kebelezzük be a külvilágot. baráti körben ülve, bekebelezzük leölt testvéreink, a növények és állatok húsát, és magunkhoz vesszük a gyümölcs véré, a szőlő kiforrt levét, hogy mindez magunkká változzon át, s rajtunk keresztül túlnőjön rajtunk. létittasságunk boldogságos állapota elhossa nekünk a világ metamorfózisát. a közös együttlét derűs mámort és létmegvalósulást hoz nekünk.

36. dionüszosz isten mindenestül eleven, semmiképp sem kihalt elvet testesít meg, meghatározza és lélellekl tölti meg az elevenség folyamát.

37. érzékeny idegeinkkel regisztráljuk a természet, a növények, a levegő, az ételek és italok magától értetődő szagait. ehhez kapcsolódva mesterségesen létrehozott szagokat, tömjént, füstölőt, szagesszenciákat érzékelünk.

38. öt érzékünkkel egyszerre tapasztaljuk meg az életet.

39. az o. m. színház az összes érzék ünnepe, ugyanígy az érzéki benyomások társításainak ünnepe is.

40. az o. m. színház játékát szinesztéziás viszonyrendszerek határozzák meg.

41. fő munkám, hogy megtervezem a hatnapos játék partitúráját. a szagok, ízértékek, tapintásérzetek, hangok, színek és fények éppoly pontosan meg lesznek adva, mint a történések menete.

42. fő munkám mellett meg akarom írni egy játék partitúráját, amely prinzendorfbán kerül megrendezésre az évnek mind a négy szakában.

43. prinzenorfban sok változatosságot hoz az esztendő.

44. kora tavasszal örülünk a langy levegőnek, a növények sarjadásának és a madarak jelentőségteljes énekének, az enyhe márciusi éjszakák felfoghatóvá teszik számunkra a napéjgyenlőséget.

60 45. tavasszal a méhektől körülrajzott, virágport széthintő virágzás után levelet hajtanak a bokrok, fák és szőlőtőkék. minden dombot a lomb lélegző-zöld, nedvdúsan üde bujasága borít. miután elég ideig ért a hordóban, végre lefejtik az újbort, a gesztenyefasor lomb-templomában csatognak a csalógányok. a hívők májusi áhítatra mennek, hogy a frissen illatozó, fehér orgonával dúsan megrakott oltár előtt imádkozzanak a világ anyjához. nedvdús zöld itatja át a réteket.

46. nyáron pompájukat bontják a virágok, élükön a teltfehér, erős illatú rózsákkal. a friss virágot a templom oltáraihoz és szentélyéhez hordják, hogy pazarlóan dús szíromszőnyeggel díszítsék őket. oltárokat állítanak fel a szabad ég alatt. úrnapi körmenetek vonulnak a mezőkön át. a monstranciában az úr testét hordozzák körbe a földeken. a falvakban megünneplik az első búcsúnapokat.

47. ilyenkor kerül évről évre megrendezésre prinzenorfban az emberiség legnagyobb ünnepe, a nagy világünnep, a történelem beteljesülése és meghaladása, az o. m. színház hatnapos játéka. végbemegy világmindenségünk meghirdetése és valódi megtapasztalása, a világmindenség testté válása. valódi testünként ismerünk rá a világmindenségre. az ünnep által megragadott pillanat, a megélt MOST kiszakít langymeleg vegetálásunkból, s az örökkévalóság dimenzióját hozza életünkbe, létmegvalósításra serkent. a megragadott, megélt pillanat (létittasság) mozgató, átváltoztató, szüntelen zajlásával a teremtés lényegével tesz bennünket azonossá az örökkévalóság végtelenségében. amikor a növekedés ujjongása elért tetőfokára, az emberek, barátok és testvérek ünnepükre sereglenek, az elevenség ünnepére, tehtségeink, létezésünk alapvető igenlésének ünnepére. az ünnep által eljutunk a lét ittas igenléséig.

48. nyár közepére magasra nőtt és megérett a gabona. mindenfelé aratnak. már sok gyümölcsöt is leszedtek. forrók a nappalok és forrók az éjszakák. augusztusi éjszakákon tisztán látni a csillagokat. az emberek a forró esténként ülnék a borospincék előtt, vagy a hűvös pincékben keresnek enyhülést. az augusztusi esték alkonyata a legszebb séták ideje. a szőlőskertek és földutak között mindenfelé a meleg alkonyattól fölhevült emberek. sok kirándulás a borospincék valamelyikében ér véget. mások a pincék előtt üldögélőkhöz csatlakoznak, hogy velük igyanak.

49. az ősz a szőlőszüret és gyümölcszedés ideje. a gyümölcs- és szőlőszemek édes cukorral teltek. ezek az utolsó szép, meleg nyári napok. szeptember 21. meghozza a második napéjgyenlőséget. almát és szőlőt eszünk. ez a szüret

szent, lelkesítő ideje. a szőlőskerteket szüretelő emberek népesítik be. a traktorok fűrtökkel megrakott kocsikat vontatnak a pincékhez. ledarálják a szőlőt. magoktól tarkálló, édes massa keletkezik. fölreped a szétnyomott szőlőszemek héja, kibuggyan az összezúzott hús, édes lé fröcsköl szét.

poharunkat merítjük az erjesztetlen cefrébe, hogy kóstolót vegyünk a ragadósan édes szőlőlé, szétzúzott gyümölcshús és szőlőmagok keverékéből. később az erjesztésre kész mustból, a szőlőbogyók kipréselt levéből iszunk. 61

50. nem sokkal szüret után veszélyes erjedési gázok töltik meg a borospincéket.

51. a hajtóvadászatokban szomorú szépség lakik. a vadászok meg az ebek ölésvágya közeli rokona egymásnak. de csak a vadászok oltják ölésszomjukat a borospincékben. a hajtóvadászok sok vadász számára a véres trófeák örömeivel és teljes lerészegedéssel ér véget.

52. szomorú, amikor a sörét nyulat, fácánt vagy foglyot roncsol szét.

53. szomorú, ha egy golyó őz, szarvas vagy vaddisznó szívébe fúródik.

54. annál szebb vadhúst enni és hozzá vörösbort inni.

55. mindszentek idején, amikor esősek és ködöseks a nappalok, s a földukat sár és esőtócsák borítják, a pincékben pezsgő-habos, erjedő murcit lehet kóstolni.

56. ősz végére, amikor a tájat már többször is fagy lepte be, inni lehet az újborból.

57. télen, amikor a jeges levegő meg a hideg szél kőkeményé dermeszti a földet, jólesik élénkítő és mámorító bort inni a meleg borospincében.

58. az állatokat etetik, tenyésztik, fejik, eladják és levágják.

59. parasztházaknál meg vágóhidakon az év minden szakában vágnak le állatokat emberi táplálékkul.

60. nyulat és szárnyast vágnak le és beleznek ki.

62 61. birkát vágnak, megnyúzzák és kibelezik.

62. kecskét vágnak, megnyúzzák és kibelezik.

63. disznót vágnak és kibelezik.

64. marhát vágnak, megnyúzzák és kibelezik.

65. az o. m. színház programja érzélgésmentes visszatérés a természethez, és nem kívánja a technikát sem ördöggé kikiáltani. az ésszerű technikát még csodálja is. mindössze megmutatja, mi az, ami valódi lényünk megfelelő, föltárja az egésszel való, kicsinyes döntéseinken túlmutató összefüggéseket; van bennünk bizonyos purizmus a lényeg iránt.

66. egyszerű tevékenységek felsorolása: gyümölcsöt nevelni, szőlőt nemesíteni, gyümölcsöt nemesíteni, magokat rejteni a termékeny sötétbe. szőlőveszőket metszeni, gyümölcsöt szedni, szőlőt szüretelni, szőlőt préselni, felügyelni a bor forrását, tehenet fejni, kecskét fejni, segédkezni állatok születésénél és nemzésénél, állatot vágni, nyúzni és zsigerelni, virágot öntözni, ültetni, trágyázni.

67. a keletkezés és elmúlás máshogyan nézve nem egyéb, mint a történéés, változás és átváltozás soha el nem apadó folyama. ez a folyam a maga szüntelenségével a végtelenség és örökkévalóság teljes tágasságában szüntelenül átváltozik, nincs többé bent és kint. minden átjárja egymást. minden magában, magából változik át, hogy eljusson lehetőségeinek legjobbikáig.

68. a bolygók működése, a világok keletkezése és elmúlása a végletig, orgiáig gerjeszti ünnepi mámorunkat, a galaxisok miriádjainak összeomlása, kihunyása és újbóli fölragyogása szado-mazochista rombolássá fordítja át a legelevenebb kéjmámor orgiáját. keletkezés és elmúlás egy.

69. a teremtés folyamata robbanáshoz vagy örökké tartó fájdalmas szüléshez hasonlítható.

70. a világ, amilyenek megéljük és megismerjük, tragikus. történéés-zajlások tragikus, halál- és életterhes túláradása.

71. a tragikum elbukás, pusztulás, visszametetés. a tragikum örök halálba-válás.

72. az intenzív élet a halálközelséggel teli tragikum beteljesülése, egyszersmind a halál legyőzésének nagyszerűsége.

73. az eksztázis, a gyönyör nász a halhatatlansággal.

74. a dráma katasztrófája, a tragikus esemény, a tragikum megnyilvánulása a halhatatlansággal való nászhoz vezet.

75. a dráma katasztrófáján keresztül a teremtés expresszív kezdetét éljük meg. földiézzük minden szenvedés, minden születés okát, a fájdalmas kezdetet. átéljük az örök kezdetet, az egyszerre romboló és újranező 63 teremtés örök áramlását.

76. a buddhista üdvönyt ellentétéhez jutunk el. igeneljük minden élet fájdalomteli kezdetét és az élet kínját, s ezzel az ujjongást, a feltámadást éljük át.

77. a tragikum lényege változás, átváltozás. a féktelen létszomj ellenállásokba ütközik, szenvedést gerjeszt.

78. a tragikummal a feltámadás áll szemben. a feltámadás legyőzi a tragikumot.

79. a hatnapos játék révén ünneppé válik a dráma.

80. a feltámadás fordított előjelű tragikum.

81. az o. m. színház játéka feltámadás-játék.

82. az excesszus, az excesszív-orgiasztikus érzékelés GYÖNYÖRE olyan állapotba hajt bennünket, ahol fájdalom és végső élvezet a legbensőbbig egybevegyülnek, mintha egyszerre nyilatkozna meg nekünk a halál meg az élet állapota, halál és élet között többé mintha nem volna különbség. halál és élet csak a mindennapi életben, az ember érzékelésmódjainak béklyójában látszanak külön állapotoknak. a létmisztikus átélés excesszusa, az alapexcesszus-élmény a végtelen lét igazságának közelébe kerül. születést, nemzést, halált, keresztalált és feltámadást mind egyszerre éljük meg. a gyilkos félelme és gyönyöre meg az áldozat halálfélelme egyformán bennünk van. öldöklők vagyunk és leöltek, az intenzív léttalálás boldogságos-örjengő fájdalmában azonosulunk a lét átváltoztató erőivel, amelyek folyton-folyvást egyszerre nemzenek építést, rombolást és újra csak építést. a sötétség mélyébe zuhanunk alá, és alázuhanunk a fény mélyébe. egyszerre szenvedjük át a halál, a kegyetlenség világait és száguldunk végig a fény megmérhetetlenül tündöklő, ragyogó-vakítóan fehérséges boldogság-megtapasztalásának világain. a nyers, vérnedves, a dionüszoszi excesszusban szétszagotott hússal a feltámadás reggelének gyümölcse áll szemben. a fény és a sötétség kettős szakadékmélye a LÉT.

83. az alapexcesszus = a játékban a bárány széttépése. a bárány vérét és édes idegeit át- meg átjárják a csillagok pályái, az atomok eleven-jövendőmondó folyama nem egyéb, mint a VILÁGMINDENSÉG fölépítése, szerkezete, megmérhetetlen boltozata (boltív, napfogyatkozás, fénye-nincs tér, körpálya, csillagok bora, tejutak bora, tejutak pincéje) égő zuhanórepülő (a szószéken), megsebzett, haldokló istenek. az alapexcesszus élménye: teremtő indulat pusztulás és az erők szent egybevegyülésének szeretetgyönyöre egy

világrendszer lerombolása és felépítése az alapexcesszus gyönyörében megsemmisülés robbanás ősrobbanás, teremtő ősgerjedés rombolás és építés frige a bárány szétszaggatott-fömláldozott (megfeszített) testében (húsvéti lakoma) testfilozófia a szervek fiziognómiája ÁLLATTEST filozófia.

64 84. az o. m. színház nem ismer színészeket, komédiásokat, nem megjelenítő színház. a játék résztvevője maga a dráma hőse, átélés-képessége, átélés-lehetőségének kibontakozása maga a játéktörténet, azonos a játéktörténettel, a dráma cselekményével.

85. az o. m. színház által maga az élet válik eseménygyé.

86. az o. m. színház nem ismer díszletet, hanem csak elevenül eleven élményt, ez pedig a prinzenborfi táj.

87. az o. m. színház architektúrája a kastély területéből, a kastélyépületből és a kastélyt övező istállókból áll össze. ugyanakkor a föld gyomrába (az alvilágba) is szeretnék színháztermeket ásatni. egy földalatti, uterális architektúra lebeg a szemem előtt.

88. az összművészeti alkotás új, nem additív formája, amelynek a valós történet adja cselekmény- vagy eseménymenetét, akusztikai-muzikális közvetítő értéként használja a történetek természetes zaját. a dionüszoszi excesszus extázisának szüksége van a zajra, akarja a lármát. az eksztatikus lárma tovább fokozza a lenyűzött állatteteket, a nyers hús és nedves zsigerek szadomazochista szétszaggatását. a lármazene egyetlen robajjává fokozódik. a langyos belek melege, a véres belek nedves melege. a frissen leölt állatok vérének testmelege, a szétfröcskölt vér, a nyers húsba mélyedő harapás beleüvölt a zenébe. a vajúdók üvöltéskiáltása, az újszülöttek félelme egybevegyül az idegen tejutak nyálkapuha, méhmeleg-villanyos zivatarainak és élesfém villámlásainak nászával. hallhatóvá válik a bolygók pályáinak zúgása. a világmindenség születésének robaja. a kataraktusok, a rajtunk átíramló életvág heve eljutott tetőpontjára. dübörgésörvény lüktetése járja át a világmindenséget. a végtelen folyam a lármaává lett nász harmóniájává gerjed.

89. az o. m. színház támogatására 1972-ben alapított egyesület segítségével 1975-ben sikerült megvalósítanom a hatnapos játék egy napját. az akció 24 óráig tartott, napfelkeltétől napfelkeltéig.

90. minden barátomat arra kérem, hogy segítsenek az o. m. színház tervének megvalósításában. belépni az o. m. színház támogatására alapított egyesületbe annyi, mint vállalkozásunkat közelebb vinni megvalósításához.

91. a prinzenborfi kastély megszerzését elhunyt feleségemnek, beate nitschnek köszönhetem. saját elszántságom mellett az ő példa nélküli áldozatvállalása is arra kötelez, hogy munkámat bevégezzem és megvalósítsam.